

Анка Рабузин

С О Н Ц Е

Anka Rabuzin

S U N C E

Заедница на Македонците во Република Хрватска
Zajednica Makedonaca u Republici Hrvatskoj

Загреб, декември 2012 / Zagreb, prosinac 2012.

*на моите родители, Фана и Страшо Ефтимови
mojim roditeljima, Jovanki i Strahilu Eftimov*

РЕЦЕНЗИЈА НА ЗБИРКАТА ПЕСНИ „СОНЦЕ“ / „SUNCE“ ОД АНКА РАБУЗИН

.....

Рецензент: проф. д-р Борислав Павловски

Збирката песни на Анка Рабузин под наслов «Сонце» (Sunce) содржи песни напишани изворно на македонски и на хрватски јазик коишто поетесата ги превела на хрватски односно на македонски јазик. Своеврсна тематска разноликост се гледа во интересот на авторката за евокација на сопствениот чувствителен регистар поттикнат од сеќавањата на одредени топоними поврзани со родниот крај, местото на новоизбраниот дом или во ново време историски обележан град односно со феномените за карактерот и смислата на природата и животот (*Сонце, Патувам, Има нешто, Моите сестри, Би сакала, Да те не сакам...*). Релевантни поетски постигнувања на збирката гледам во оние песни во кои суптилно и дискретно тематизира, претпоставувам, автобиографски ефекти на личните животни искуства, предочувајќи мотивациски потстрези кои резултирале со песни со изразен лирски субјект во прв план. Неколку песни од таков карактер најuverлива се гаранција дека поетесата може да ја надмине линеарноста на некои топонимски песни и да постигне поуверливи поетски ефекти без пренагласена мелодраматичност и претерана носталгичност, концентрирајќи се врз личното животно искуство кое, преобразено во песнички искази со примерени обликовни постапки, остварува поголеми поетски ефекти.

Збирката песни на Анка Рабузин «Сонце» (Sunce) се одликува во помал број на песни со преизразена експлицитност на емоции, додека во поголемиот број на застапените песни емоциите се контролирани со промислени искази за карактерот на сопствената состојба или со суптилни описи на животните и природните феномени заради што ги сметам за носив дел на оваа песничка збирка. Сметам дека понудениот ракопис на збирката песни заслужува издавање.

Проф. д-р Борислав Павловски,
редовен професор по македонска книжевност на
Филозофскиот факултет на Универзитетот во Загреб

**RECENZIJAZBIRKE PJESAMA
„СОИЦЕ“ / „SUNCE“
ANKE RABUZIN**

.....

Recenzent: prof. dr. sc. Borislav Pavlovski

Zbirka pjesama Anke Rabuzin pod naslovom «Сонце» (Sunce) sadražava pjesme napisane izvorno na makedonskom i na hrvatskom jeziku koje je poetesa prevela na hrvatski odnosno na makedonski jezik. Svojevrsna tematska raznolikost ogleđa se u autoričinom interesu za evokaciju vlastitoga osjećajnog registra potaknutog prisjećanjima na određene tope povezane sa zavičajem, mjestom novoizabranoga doma ili novopovijesno obilježenim gradom odnosno fenomenima o naravi i smislu prirode i života (*Sunce, Putujem, Ima nešto, Moje sestre, Voljela bih, Da te ne volim...*). Relevantna poetska postignuća zbirke vidim u onim pjesmama u kojima suptilno i diskretno tematizira, pretpostavljam, autobiografske učinke osobnih životnih iskustava, podastirući motivacijske poticaje koji su rezultirali pjesmama s izrazitim lirskim subjektom u prvom planu. Nekolicina pjesama takvoga karaktera najuvjerljivija su garancija da poetesa može prekoračiti linearnost nekih topičkih pjesama i postići uvjerljivije poetske učinke bez prenaplašene melodramatičnosti i pretjerane nostalgčnosti, koncentrirajući se na osobno životno iskustvo koje, preobraženo u pjesničke iskaze s primjerenijim oblikovnim postupcima, ostvaruje veće poetičke učinke.

Zbirka pjesama Anke Rabuzin «Сонце» (Sunce) odlikuje se u manjem broju pjesama preizrazitom eksplicitnošću emocija, dok su u većem broju zastupljene pjesama u kojima su emocije obuzdane promišljenim iskazima o naravi vlastitoga stanja ili suptilnim opisima životnih i prirodnih fenomena zbog čega ih smatram nosivim dijelom ove pjesničke zbirke. Smatram da ponuđeni rukopis zbirke pjesama Anke Rabuzin zasluđuje izdavanje.

Prof. dr. sc. Borislav Pavlovski,
redovni profesor makedonske književnosti
Filozofskog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu

Сонце мое мило...

.....

Sunce moje mило...

СОНЦЕ

Сонце мое мило,
каде си се скрило?
Покажи ги своите зраци,
осветли ги моите сокаци.

Сонце мое мило,
сплоти нè сите
во своето крило,
а ти Сонце,
светли силно, силно,
каде и да било,
Сонце мое мило.

SUNCE

Sunce moje milo,
gdje si se sakrilo?
Pokaži zrake svoje,
osvijetli sokake moje.

Sunce moje milo,
sve nas primi
u svoje krilo,
a ti Sunce,
svijetli jako, jako,
ma gdje bilo,
Sunce moje milo.

РАДОСЕН ДЕН

Денес е прекрасен ден.
Сонцето се смее
и ги поздравува сите луѓе.
Некои од нив
тоа го забележуваат
и се радуваат,
а други пак,
во мислите свои,
далеку лутаат,
а Сонцето е тука
и ги поздравува!

Еј, луѓе!
Погледнете!
Радувајте се на овој ден,
на ова прекрасно Сонце!

RADOSTAN DAN

Danas je prekrasan dan.
Sunce se smiješi
i pozdravlja sve ljude.
Neki od njih to primjećuju
i raduju se,
a neki, u mislima svojim,
daleko lutaju,
a Sunce je ovdje
i pozdravlja ih!

Hej, ljudi!
Pogledajte!
Radujte se ovome danu,
ovom prekrasnom Suncu!

ПЕСНА

Напиши песна,
долга или кратка.

Песна кога си радосен
или песна кога си тажен,
кога нешто те мачи.

Една песна
да ти ја олесни душата,
да ти врати насмевка.

Песна од восхит
за убавината
и песна за татковината.

Една песна за љубовта,
а друга за ...

Сеедно,
напиши песна!

PJESMA

Napiši pjesmu,
dužu il' kraću.

Pjesmu kad si radostan
ili pjesmu kad si tužan,
kad te nešto muči.

Jednu pjesmu
da duša tvoja se smiri,
da tvoj se osmijeh vrati.

Pjesmu o ljepoti
i pjesmu o domovini.

Jednu pjesmu o ljubavi,
a drugu o ...

Svejedno,
napiši pjesmu!

ПАТУВАМ

Патувам ваму
Патувам таму

Во роден крај
И в непознат предел

Патувам сама
Патувам со друштво

Патувам и гледам
Патувам и се веселам

Убаво е овде
Но, убаво е и таму
- Затоа патувам.

PUTUJEM

Putujem ovamo
Putujem onamo

U svoj zavičaj
I u nepoznat kraj

Putujem sama
Putujem s društvom

Putujem i gledam
Putujem i veselim se

Lijepo je ovdje
Ali, lijepo je i tamo
- Zato putujem.

ИМА НЕШТО

Има нешто
Што ме радува
Што е мое
Што е добро.

Има нешто
Што е овде
Што ме држи
И ме тера напред
И ми дава сила
Како да имам крила.

Има нешто.

IMA NEŠTO

Ima nešto
Što me raduje
Što je moje
Što je dobro.

Ima nešto
Što je ovdje
Što me drži
I tjera me naprijed
I daje mi snagu
Kao da imam krila.

Ima nešto.

ЖИВОТ

Кога си весел
смеј се,
запеј, заиграј!

Ако си тажен
тагувај,
заплачи,
не срами се.

Така треба,
така и ќе биде,
зошто - тоа е живот.

ŽIVOT

Kada si veseo
smij se,
zapjevaj, zapleši!

Ako si tužan
tuguj,
zaplači,
ne stidi se.

Tako treba,
tako će i biti,
jer - to je život.

*Да не кажеш навредлив збор,
а сепак да останеш свој...*

.....

*Ne kazati riječ uvrede,
a ipak ostati svoj...*

ДА БИДЕШ ГОЛЕМ

Да бидеш голем
треба да те слушаат,
да те разберат,
да те почитуваат.

Да бидеш голем
треба да издржиш,
да направиш,
а не да потклекнеш.

Да бидеш голем
треба да не кажеш
навредлив збор,
а сепак да останеш свој.

Да бидеш голем потребно е
да те паметат по добрината
и по твоите дела бројни.

DA BUDEŠ VELIK

Da budeš velik
trebaju te slušati,
razumjeti i poštivati.

Da budeš velik
trebaš izdržati,
napraviti,
a ne posustati.

Da budeš velik
ne smiješ kazati
riječ uvrede,
a ipak ostati svoj.

Da budeš velik potrebno je
da te se sjećaju po dobrome
i po djelima tvojim brojnim.

ПРЕДВОДНИК

Тој знае како,
со кого и зошто.
Ги почитува малите,
ги упатува големите.
Нему му се доверуваат,
сите го почитуваат.

И кога тешко е,
тој излез ќе пронајде,
тој, предводник е.

PREDVODNIK

On zna kako,
s kim i zašto.
Poštuje malene,
upućuje velike.
Njemu se povjeravaju,
njega svi poštuju.

I kada teško je,
on izlaz će pronaći,
on, predvodnik je.

ПРИЈАТЕЛ

тој те слуша
и те разбира
не е себичен
и не те осудува
време свое ти дарува
тебе да те израдува

затоа,
чувај го својот
пријател

PRIJATELJ

on te sluša
i razumije te
nije sebičan
i ne osuđuje te
svoje vrijeme ti daruje
da tebe obraduje

zato,
čuvaj svoga
prijatelja

ЗА ТВОЈОТ РОДЕНДЕН, МАЈКО!

За твојот
роденден мајко
имам најголема желба:
- биди ми здрава
и живеј ми уште многу,
многу години!

За твојот
роденден мајко
ти испраќам најголема
и најтопла прегратка
и во мислите сум
со тебе, мајко!

За твојот
роденден мајко
среќна сум, верувај!
И затоа,
биди среќна и ти,
мајко моја, најмила!

**ZA TVOJ ROĐENDAN,
MAJKO!**

Za tvoj
rođendan majko
imam najveću želju:
- budi mi zdrava
i živi mi još puno,
puno godina!

Za tvoj
rođendan majko
šaljem ti najveći
i najtopliji zagrljaj
i u mislima sam
s tobom, majko!

Za tvoj
rođendan majko
sretna sam, vjeruj!
I zato,
budi sretna i ti,
majko moja, najdraža!

МОИТЕ СЕСТРИ

Едната
замина на одмор,
а другата
и понатаму работи.

Дај Боже,
да дојде ден
моите сестри
заедно
да отидат на одмор.

Сеедно каде,
во Охрид, Струга,
Отешево, Дојран
или во некој друг крај,
за моите сестри
нека биде вистински рај!

MOJE SESTRE

Jedna je
otišla na odmor,
a druga
i dalje radi.

Daj Bože,
nek' dođe dan
moje sestre
zajedno
na odmor nek' idu.

Svejedno kuda,
Ohrid, Struga,
Oteševo, Dojran
ili u neki drugi kraj,
mojim sestrama
nek' bude pravi raj!

БОЖИКЕН РУЧЕК

Сите си работат
свои работи,
секој довршува
своја обврска
и, штом ќе дојде време,
еве ги собрани
на божиќен ручек.

Кај мама и баба Фана,
кај тате и дедо Страшо.

Ќе си апнат тие
од баклавата,
а некој од нив ќе изеде
едно парче повеќе
– за мене.

BOŽIĆNI RUČAK

Svi obavljaju
svoje poslove,
svatko dovršava
svoju obvezu
i, čim dođe vrijeme,
evo ih na okupu
na božićnom ručku.

Kod mame i bake Fane,
kod tate i djeda Strahila.

Oni će jesti
i baklavu,
a netko od njih
pojest će komad više
– za mene.

ДЕНЕС

Денес, мајко моја мила
мирисно цвеће ќе наберам
букет голем ќе направам.

На нива наша ќе отидам
зеленчук свеж ќе донесам.

Денес, мајко моја мила
ручек јас ќе направам
гости наши ќе пречекам.

DANAS

Danas, mati moja voljena
ja ću mirisno cvijeće ubrati
veliki buket napraviti.

Na njivu našu ja ću otići
sviježe povrće donijeti.

Danas, mati moja voljena
ručak ću ja napraviti
drage goste dočekati.

СО ВАС

Патот далечен
јас ќе го минам
родители свои
бргу ќе видам.

Срцата нивни уморни
своја ќерка сакана
чекаат да видат.

Еве ме, мили мои,
дојдов да ве видам
со вас сега ќе бидам.

S VAMA

Daleki put
ću preći
roditelje svoje
ja ću vidjeti.

Umorna
srca njihova
vidjeti žele
svoju kćer voljenu.

Evo me, drage moje
došla sam vas vidjeti
s vama ja ću sad biti.

Таму е мојот дом...

.....

Тато је мој дом...

МОЈОТ ДОМ

Таму каде што
сонцето вечно грее
и во полето
златно жито зрее,
таму е мојот дом.

Таму каде што
родители, сестри
и внуци свои имам,
таму јас секогаш,
свој дом имам.

MOJ DOM

Tamo gdje
sunce vječno sja
i u polju
zlatno žito zri,
tamo je moj dom.

Tamo gdje
roditelje, sestre
i nećake svoje imam,
tamo ja uvijek,
svoj dom imam.

РОДЕН КРАЈ

Не те заборавам
И не те оставам
И секогаш
Со радост
Тебе те спомнувам.

Родни крају
Те видов,
Почувствував,
Промени твои
Запамтив.

Родни крају
В срце те носам
И чекам ден
Пак да те видам.

ZAVIČAJ

Neću te zaboraviti
I neću te ostaviti
I uvijek
Radosno
Tebe ću spominjati.

Zavičajju moj
Vidjela sam te,
Osjetila,
Promjene tvoje
Zapamtila.

Zavičajju moj
U srcu te nosim
I čekam dan
Da tebe opet vidim.

ТАМУ

Таму ќе отидам
по улици познати
ќе прошетам.
Роднини ќе посетам
пријатели ќе пречекам.

Таму,
јас ќе отидам.

TAMO

Tamo ću otići
ulicama poznatim
prošetati.
Rodbinu ću obići
prijatelje dočekati.

Tamo,
ja ću otići.

ТАТКОВИНА

Не, тоа чувство
не може да се каже
или да се опише.
Тоа чувство
едноставно е во градите,
во срцето, во душата.

Чувство толку силно,
толку возбудливо,
дури болка
во градите да сетиш,
дури солза да ти потече,
а истовремено те тера
да запееш, да се радуваш.

Вардаре,
Шар Планино ...
ТАТКОВИНО!

DOMOVINA

Ne, taj se osjećaj
ne može iskazati
ili opisati.
Osjećaj taj
zapravo je u grudima,
u srcu, u duši.

Osjećaj tako snažan,
tako uzbudljiv,
da bol u grudima
osjetiš čak,
da suza ti kane čak,
a istovremeno tjera te
da zapjevaš, da se raduješ.

Vardare,
Šar Planino ...
DOMOVINO!

Кажѝ им Вардаре...

.....

Reci im Vardare...

КАЖИ ИМ ВАРДАРЕ!

Кажим Вардаре
да го погледнат сонцето
да ја видат месечината
да го осетат воздухот.

Сè е исто, Вардаре
и сè е потребно за сите,
а не само за нив,
кажи им го тоа, Вардаре!

Кажим Вардаре
да се тргнат настрана,
по патот треба да поминат
и други, а не само тие.

Кажим Вардаре,
и сопри ги, Вардаре!

RECI IM VARDARE!

Reci im Vardare
nek' pogledaju sunce
nek' mjesecinu vide
i zrak nek' osjete.

Sve je isto, Vardare
i sve je potrebno svima,
a ne samo njima,
reci im to, Vardare!

Reci im Vardare
da stanu po strani,
ovim putem trebaju proći
i ostali, ne samo oni.

Reci im Vardare,
i zaustavi ih, Vardare!

МОЖЕ ЛИ СВЕТОТ?

Може ли светот
да разбере, да помогне,
да спречи, може ли?

Војни крвави да прекине,
луѓе гладни да нахрани,
може ли овој свет?

Секаде луѓето да се радуваат,
пријатели тие да бидат,
може ли овој светот?

MOŽE LI OVAJ SVIJET?

Može li ovaj svijet
razumjeti, pomoći,
spriječiti, može li?

Ratove krvave prekinuti,
ljude gladne nahraniti,
može li ovaj svijet?

Svuda da se ljudi raduju,
da prijatelji oni budu,
može li ovaj svijet?

МОЛИТВА

Боже,
погледни ги овие луѓе!
Колку прашина,
колку е бучно,
а тие работат!

Се борат за својот живот,
за својата егзистенција,
за своето семејство.

Боже, те молам,
чувај ги овие
вредни луѓе
и љубов своја
подари им ти!

MOLITVA

Bože,
pogledaj ove ljude!
Tako je prašnjavo,
tako bučno,
a oni rade!

Bore se za svoj život,
za svoju egzistenciju,
za svoju obitelj.

Bože, molim te,
čuvaj ove
vrijedne ljude
i ljubav svoju,
pokloni njima!

МИСЛИШ НА СЕБЕ

Денес и овде
Мислиш на себе,
Не помислуваш
На другите луѓе.

Причекај,
Сврти се,
Погледни ги
И ќе видиш како им е,
А притоа ќе дознаеш
Повеќе и за себе.

MISLIŠ O SEBI

Danas i ovdje
Misliš o sebi,
Ne pomišljaš
Na druge ljude.

Pričekaj,
Okreni se,
Pogledaj ih
I vidjet ćeš kako im je,
A pritom ćeš saznati
Više i o sebi.

МОЖАМ

Можам да разберам
кога некој нешто не знае
или нешто не разбира,
кога е некој изморен
или пак нервозен,
кога е некој тажен,
ама и кога некој
се прави важен.

Велам – можам...

Но,
не можам да разберам
кога некој одбива
да закути кога е потребно.

MOGU

Mogu razumjeti
kad netko nešto ne zna
ili nešto ne razumije,
kada je netko umoran
ili nervozan,
kad je netko tužan,
ali i kada se netko
pravi važan.

Kažem – mogu...

Ali,
ne mogu razumjeti
kada netko odbija
zašutjeti kada je potrebno.

А ТВОЈАТА ДУША?

Лажливке,
лицемерко,
злобнице, а твојата душа?

Без трошка човечност
сè би сторила
да дојдеш до својата цел!
Нечесно играш, злобнице,
каде ќе ти оди душата?

Не се грижиш ти за никого
и нанесуваш болка на луѓето,
но, каде ќе ти оди душата?

Верувај,
многумина те проколнаа
и биди сигурна
- ќе те стигне клетвата!
Не ќе можеш да спиеш
и ќе се прашуваш
каде ќе ти оди душата?

GDJE ĆE TI DUŠA?

Lažljivice,
licemjerko,
zlobnice, gdje će ti duša?

Bez imalo ljudskosti
učinila bi sve
da postigeš svoj cilj!
Nečasno igraš, zlobnice,
gdje će ti duša?

Ne mariš ti za nikoga
i nanosiš bol ljudima,
ali, gdje će ti duša?

Vjeruj,
mnogi su te prokleli
i budi sigurna
– kletva će te sustići!
Nećeš moći spavati
i pitat ćeš se
gdje će ti duša?

*Можеш,
веднаш крени,
не чекај и не вени...*

.....

*Можеš,
одмах крени,
не чекај и не вени...*

ЖИВОТОТ ПРОДОЛЖУВА

Не, не си прв
кој доживеал неправда,
бил повреден,
лишен од своите права!

Но, што сега?
Нема друго, помири се со тоа,
бидејќи животот продолжува.

Не заборавај што било
но, не мачи се со тоа,
вака или онака,
сеедно, животот продолжува.

Понеси ја лузната со себе
не мисли и не мачи се
прашувајќи се непрекинато:
Зошто токму на тебе такво нешто?
Да направев вака?
Или, да направев онака?
Ништо од тоа, не...

Продолжи понатаму!

Биди стрплив и знај
- нити на другите
не е секогаш лесно,
но треба да се издржи,
треба да се живее
- бидејќи,
животот продолжува.

ŽIVOT IDE DALJE

Ne, ti nisi prvi
koji je doživio nepravdu,
bio povrijeđen,
uskraćen u svojim pravima!

Ali, što sad?
Nema druge, pomiri se s tim,
jer život ide dalje.

Ne zaboravi što je bilo
ali, nemoj sebe mučiti time,
ovako ili onako,
svejedno, život ide dalje.

Ponesi ožiljak sa sobom
ne misli i nemoj sebe opterećivati
pitajući se neprestano:
Žašto baš tebi takovo što?
Da sam uradio ovako?
Ili, da sam uradio onako?
Ništa od toga, ne...

Nastavi dalje!

Budi strpljiv i znaj
- nije ni drugima uvijek lako,
ali valja izdržati,
valja živjeti
- jer, život ide dalje.

ОДИ ПОНАТАМУ!

Оди понатаму во својот свет
И покажи им на сите
Дека спремна си за лет.

Оди понатаму за инат на сите
И храброста своја
Покажи им ја на тие.

Оди понатаму храбра и снажна
Зошто ти си навистина важна.

IDI DALJE!

Idi dalje u svoj svijet
I pokaži svima
Da si spremna za let.

Idi dalje u inat svima
I svoju hrabrost
Pokaži njima.

Idi dalje hrabra i snažna
Jer ti si doista važna.

СЕКОГАШ ПОСТОИ РЕШЕНИЕ

Велат – нема прашања
кои не можат да се решат,
за сè постои решение,
сè може да се промени,
и велат дека секој може
да влијае врз својата судбина.

Го велат и тоа,
ако не си способен
да направиш нешто кога треба,
тогаш всушност
и заслужуваш да ти е така
– како ти е!

Осмели се
и направи нешто за себе,
не дозволувај
животот да минува покрај тебе,
не дозволувај
да те обземе бол и тага,
бидејќи – постои решение
- најди го!

UVIJEK POSTOJI RJEŠENJE

Kažu – nema nerješivih pitanja,
za sve postoji rješenje,
sve se može promijeniti,
i kažu da svatko može
djelovati na svoju sudbinu.

Kažu i to,
ako nisi sposoban
učiniti nešto kad treba,
onda si zapravo i zaslužio
da ti je tako – kako ti je!

Odvaži se
i učini nešto za sebe,
ne dozvoli da život
prolazi mimo tebe,
ne dozvoli da te svlada
tuga i bol,
jer – postoji rješenje
- pronadi ga!

*Цвеће за мирисање,
цвеће за гледање...*

.....

*Cвијеће за mirisanje,
cвијеће за gledanje...*

ЦВЕЌЕ

Сеедно, роза или крин
Прекрасно, мирисно.

Цвеќето е радост
Разубавува и младост
И старост.

Убав е зумбулот,
Олеандерот и јоргованот,
Но, убав е и тулипанот.

CVIJEĆE

Svejedno, ruža ili ljiljan
Prekrasno, mirisno.

Cvijeće je radost
Uljepšava i mladost
I starost.

Lijep je zumbul,
Oleandar i jorgovan,
Ali lijep je i tulipan.

ЦАРСКА КРУНА

Тулипан – *царска круна*
со прекрасен изглед
за мене познат како *лале*.

Се сеќавам како тоа *лале*
полека и срамежливо се покажуваше
под снегот во бавчата на мајка ми
и тогаш знаев дека доаѓа пролетта.

И растеше, *лалето*, растеше,
а потоа одеднаш ја покажуваше
целата своја убавина,
својот цвет – *царска круна*.

То гледав, гледав,
тој прекраен цвет,
а овде, во бавчата на мајка ми,
се ширеше мирис прекрасен.

CARSKA KRUNA

(*carska kockavica*)

Tulipan – *carska kruna*
prekrasnog izgleda
meni poznat kao *lale*.

Sjećam se kako se je to *lale*
polako i stidljivo pokazivalo
ispod snijega u vrtu moje mame
i znala sam da stiže proljeće.

I raslo bi to *lale*, raslo,
a potom odjednom svima nama
pokazalo bi svu svoju ljepotu,
svoj cvijet – *carsku krunu*.

Gledala sam i gledala
taj prekrasni cvijet
a tu, u vrtu moje mame,
širio se miris lijep.

ЗУМБУЛ

Еве го сонцето,
еве го и зумбулот.
Погледни го цвеќето,
запомни го мирисот.

Купи си букетче,
развесели се
и на другарка своја
зумбул падари и ти.

Зумбул убав мирисен,
зумбул прекрасен!

ZUMBUL

Evo sunca,
evo i zumbula.
Pogledaj to cvijeće,
zapamti miris njegov.

Stručak jedan kupi
sebe razveseli,
prijateljici svojoj
zumbul pokloni.

Zumbul lijep mirisni,
zumbul prekrasni!

Љубовта наша голема...

.....

Ljubav naša velika...

ЕДНА ВЕЧЕР

Играм и гледам кон влезот.
Влегуваш.
Изгледаш уморно.
Твојот поглед лута наоколу.
Ме здогледуваш
и доаѓаш – играш со мене.
Толку убаво играш
пеејќи ми над увото!
Среќен си.

Го играме последното танго,
а потоа треба да се поделиме.
Сакаш да ме испратиш.
Не ми е сеедно зошто
одамна не сме тоа што бевме,
а ми се чини, сега сме поблиски.

Долго разговараме,
но почнува да се разденува
и треба да се поделиме.

Пак чекориме истовремено,
но, сега секој во својот правец.

JEDNE NOĆI

Plešem i gledam prema ulazu.
Ulaziš.
Izgledaš umorno.
Pogled ti luta uokolo.
Primjećuješ me
i dolaziš – plešeš sa mnom.
Kako lijepo plešeš
pjevujući mi tiho na uho!
Sretan si.

Plešemo zadnji tango,
a potom se moramo rastati.
Hoćeš me otpratiti.
Nije mi svejedno jer
dugo već nismo ono što smo bili,
a čini mi se, sada smo bliži.

Dugo razgovaramo,
ali počinje se razdanjivati
i moramo se rastati.

Ponovno koračamo istodobno,
ali, sada svatko u svom pravcu.

БИ САКАЛА

Би сакала
Да не дојде тогаш,
Да не ме чекаше,
Или
Јас да стигнев
Подоцна.

Сè што беше
Сега е минато,
А би сакала
Да беше
Само сон.

VOLJELA BIH

Voljela bih
Da nisi došao,
Da me nisi čekao,
Ili
Da sam ja
Došla kasnije.

Sve što je bilo
Sada je prošlost,
A voljela bih
Da je bio
Samo san.

ДА НЕ ТЕ САКАМ

Да не те сакам
Би ми било лесно
И би била спокојна
И слободна како птица.

Да не те сакам
Радосно би отишла
Во преградка на друг
Кој би ме сакал
Како што тебе
Јас те сакам, и...
Да не те сакам тебе,
Би го сакала него
И не би ми било тешко.

Да не те сакам
Не би го пишувала ова
Веќе би потонала
Во длабок сон.

Да те не сакам...

DA TE NE VOLIM

Da te ne volim
Bilo bi mi lako
I bila bih spokojna
I slobodna kao ptica.

Da te ne volim
Radosno bih otišla
U zagrljaj drugom
Tko bi me volio
Onako kako tebe
Volim ja, i...
Da tebe ne volim,
Voljela bih njega
I ne bi mi bilo teško.

Da te ne volim
Ne bih sve ovo pisala
Već bih utonula
U duboki san.

Da te ne volim...

ТИ СИ ТОЈ

Дојде во мојот живот
тивко, нечујно,
ми го покажа патот
по кој треба да се оди,
ми понуди љубов,
зеде што ти понудив
и, те засакав!

Не требаше
да мислам на крај,
сè доаѓа,
а потоа и заминува,
а животот продолжува.

Ти си тој
кого ќе го паметам,
на тебе ќе мислам,
тебе ќе те барам.

TI SI TAJ

Ušao si u moj život
tiho, nečujno,
pokazao mi put
kojim treba ići,
ponudio mi ljubav,
uzeo ponuđeno
i, zavoljeh te!

Nije trebalo
misliti na kraj,
sve dođe,
a onda i prođe,
a život se nastavlja.

Ti si taj
koga ću pamtiti,
na tebe ću misliti,
tebe ću tražiti.

ЉУБОВ

Еден разговор
и чувствата се вратени.
Не, тие не згаснале,
но требало нешто
нив да ги поттикне.

Го слушаш гласот познат
и сакаш либе свое да видеш.

Не, љубовта
никогаш не умира!
Времето минува,
животот тече,
секој чекори по својот пат
но, љубовта наша голема
засекогаш останува.

LJUBAV

Jedan razgovor
i vratili su se osjećaji.
Ne, nisu oni nestali,
ali je bilo potrebno nešto
da ih probudi.

Slušaš taj poznati glas
i želiš ljubav svoju
ponovno vidjeti.

Ne, ona
nikad ne umire!
Vrijeme prolazi,
život teče,
svatko svojim putem ide
a ljubav,
ona zauvijek ostaje.



БЕЛЕШКА ЗА АВТОРКАТА

Анка Рабузин (Ефтимова), дипломирана инженерка по текстилна технологија, таписеристка, судски преведувач за македонски јазик, родена е во 1959 година во Струмица Македонија, живее во Загреб. Дипломирала на Технолошкиот факултет во Загреб и завршила педагошко-психолошко образование на Филозофскиот факултет во Загреб. Пишувала статии, била секретарка и членка на редакцискиот одбор на списанието на Заедницата на Македонците во Република Хрватска, „Македонски глас“ и на „Билтенот“ на Советот на македонското национално малцинство за Град Загреб. 2011 год. направила уредување, превод, лектура, коректура, дизајн и корици на книгата песни „Носталгија и љубов“/„Nostalgija i ljubav“ од Мирјана Мајиќ и Еми Лонгин и исто така во 2012 год. и на книгата песни „Песни од душа“/„Pjesme iz duše“ од Мирјана Мајиќ. Пишува песни на македонски и на хрватски јазик, а досега некои се објавени во списанието „Македонски глас“, во книгата „Енциклопедиски именик Моноспитовци“ од Ѓорѓи Бонев (2010 г.), а во 2012 г. во книгата на поезија „Избор песни на македонски автори од Хрватска“ во издание на Советот на македонското национално малцинство за Град Загреб.

BILJEŠKA O AUTORICI

Anka Rabuzin (Eftimova), diplomirana inženjerka tekstilne tehnologije, tapiseristica, sudski tumač za makedonski jezik, rođena je 1959. godine u Strumici, Makedonija, živi u Zagrebu. Diplomirala je na Tehnološkom fakultetu u Zagrebu i završila pedagoško-psihološku izobrazbu na Filozofskom fakultetu u Zagrebu. Pisala je članke, bila tajnica i članica redakcijskog odbora glasila Zajednice Makedonaca u Republici Hrvatskoj, *Makedonski glas* i *Biltena*, Vijeća makedonske nacionalne manjine Grada Zagreba. 2011. godine uredila je i napravila prijevod, lekturu, korekturu, dizajn i korice zbirke pjesama *Носталгија и љубов* / *Nostalgija i ljubav* autorica Mirjane Majić i Emi Longin, a također 2012. god. i za zbirku pjesama *Песни од душа*/ *Pjesme iz duše*, autorice Mirjane Majić. Piše pjesme na makedonskom i na hrvatskom jeziku, od kojih neke su objavljene u glasilu *Makedonski glas*, u knjizi *Enciklopediski imenik Monospitovci* (2010. god.), a 2012. godine u knjizi poezije *Izbor pjesama makedonskih autora iz Hrvatske* u izdanju Vijeća makedonske nacionalne manjine Grada Zagreba.

РЕЦЕНЗИЈА НА ЗБИРКАТА ПЕСНИ „СОНЦЕ“ / „SUNCE“
ОД АНКА РАБУЗИН

Рецензент: проф. д-р Борислав Павловски 4

RECENZIJAZBIRKE PJESAMA „СОНЦЕ“ / „SUNCE“
АНКЕ РАБУЗИН

Recenzent: prof. dr. sc. Borislav Pavlovski 5

| | |
|--|-------|
| 1. СОНЦЕ / SUNCE | 8/9 |
| 2. РАДОСЕН ДЕН / RADOSTAN DAN | 10/11 |
| 3. ПЕСНА / PЈESMA | 12/13 |
| 4. ПАТУВАМ / PUTUЈEM | 14/15 |
| 5. ИМА НЕШТО / ИМА NEŠTO..... | 16/17 |
| 6. ЖИВОТ / ŽIVOT | 18/19 |
| 7. ДА БИДЕШ ГОЛЕМ / DA BUDEŠ VELIK..... | 22/23 |
| 8. ПРЕДВОДНИК / PREDVODNIK | 24/25 |
| 9. ПРИЈАТЕЛ / PRIЈATELЈ | 26/27 |
| 10. ЗА ТВОЈОТ РОДЕНДЕН, МАЈКО! / ЗА TVOЈ ROĐENDAN, MAЈKO! | 28/29 |
| 11. МОИТЕ СЕСТРИ / МОЈЕ SESTRE | 30/31 |
| 12. БОЖИКЕН РУЧЕК / BOŽIČNI RUČAK | 32/33 |
| 13. ДЕНЕС / DANAS | 34/35 |
| 14. СО ВАС / S VAMA | 36/37 |
| 15. МОЈОТ ДОМ / МОЈ DOM | 40/41 |
| 16. РОДЕН КРАЈ / ZAVIČAJ | 42/43 |
| 17. ТАМУ / ТАМО | 44/45 |
| 18. ТАТКОВИНА / DOMOVINA | 46/47 |
| 19. КАЖИ ИМ ВАРДАРЕ! / RECI IM VARDARE! | 50/51 |
| 20. МОЖЕ ЛИ СВЕТОТ?/ MOŽE LI OVAJ SVIJET? | 52/53 |
| 21. МОЛИТВА / MOLITVA | 54/55 |
| 22. МИСЛИШ НА СЕБЕ / MISLIŠ O SEBI | 56/57 |
| 23. МОЖАМ / MOGU | 58/59 |
| 24. А ТВОЈАТА ДУША? / GDJE ĆE TI DUŠA? | 60/61 |

| | |
|---|-------|
| 25. ЖИВОТОТ ПРОДОЛЖУВА / ŽIVOT IDE DALJE..... | 64/65 |
| 26. ОДИ ПОНАТАМУ! / IDI DALJE! | 66/67 |
| 27. СЕКОГАШ ПОСТОИ РЕШЕНИЕ / UVIJEK POSTOJI RJEŠENJE..... | 68/69 |
| 28. ЦВЕЌЕ / CVIJEĆE | 72/73 |
| 29. ЦАРСКА КРУНА / CARSKA KRUNA | 74/75 |
| 30. ЗУМБУЛ / ZUMBUL | 76/77 |
| 31. ЕДНА ВЕЧЕР / JEDNE NOĆI..... | 80/81 |
| 32. БИ САКАЛА / VOLJELA BIH..... | 82/83 |
| 33. ДА ТЕ НЕ САКАМ / DA TE NE VOLIM..... | 84/85 |
| 34. ТИ СИ ТОЈ / TI SI TAJ | 86/87 |
| 35. ЉУБОВ / LJUBAV | 88/89 |
| БЕЛЕШКА ЗА АВТОРКАТА / BILJEŠKA O AUTORICI | 90/91 |
| СОДРЖИНА / SADRŽAJ | 92/93 |

Анка Рабузин
С О Н Ц Е
поезија

Anka Rabuzin
S U N C E
poezija

Nakladnik: Zajednica Makedonaca u Republici Hrvatskoj

Za nakladnika: Orce Lambevski

Urednica: Matea Hotujac Dreven

Recenzija: prof. dr. sc. Borislav Pavlovski

Prijevod: Anka Rabuzin

Lektura i korektura: Marija Georgieva – Petrić

Korice: Edgar Rabuzin

Tisak: M-Print, tiskara i knjigovežnica d.o.o. Zagreb
www.m-print.hr

Naklada: 350 primjeraka

Zagreb, prosinac 2012.

ISBN: 978-953-7328-18-4

Tisak ove knjige realiziran je sredstvima iz Državnog proračuna RH posredstvom Savjeta za nacionalne manjine pri Vladi Republike Hrvatske.

CIP zapis dostupan u računalnome katalogu Nacionalne i sveučilišne knjižnice u Zagrebu pod brojem 826673